Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK VŠEOBECNÉHO SÚDU (štvrtá komora)

z 11. septembra 2018*

„Dumping – Dovoz keramických obkladačiek s pôvodom v Číne – Článok 11 ods. 3 a 5 a článok 17 nariadenia (ES) č. 1225/2009 [teraz článok 11 ods. 3 a 5 a článok 17 nariadenia (EÚ) č. 2016/1036] – Zamietnutie návrhu na čiastočné priebežné revízne prešetrovanie, obmedzené na dumping, konečného antidumpingového cla zavedeného vykonávacím nariadením (EÚ) č. 917/2011 – Trvalá zmena okolností – Výber vzorky – Individuálne preskúmanie – Absencia spolupráce na vyšetrovaní, ktoré viedlo k prijatiu konečných opatrení“

Vo veci T-654/16,

Foshan Lihua Ceramic Co. Ltd, so sídlom vo Foshan City (Čína), v zastúpení: B. Spinoit a D. Philippe, advokáti,

žalobkyňa,

proti

Európskej komisii, v zastúpení: M. França, T. Maxian Rusche, N. Kuplewatzky a A. Demeneix, splnomocnení zástupcovia,

žalovanej,

ktorej predmetom je návrh podľa článku 263 ZFEÚ smerujúci k zrušeniu vykonávacieho rozhodnutia Komisie C(2016) 4259 z 11. júla 2016, ktorým sa zamieta žiadosť o čiastočné revízne prešetrovanie, obmedzené na otázky dumpingu, v súvislosti s konečným antidumpingovým clom uloženým vykonávacím nariadením Rady (EÚ) č. 917/2011 z 12. septembra 2011, na dovoz keramických obkladačiek s pôvodom v Čínskej ľudovej republike,

VŠEOBECNÝ SÚD (štvrtá komora),

v zložení: predseda komory H. Kanninen, sudcovia J. Schwarcz (spravodajca) a C. Iliopoulos,

tajomník: C. Heeren, referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 28. novembra 2017,

vyhlásil tento

* Jazyk konania: angličtina.

Rozsudok

Okolnosti predchádzajúce sporu

1 Žalobkyňa, spoločnosť Foshan Lihua Ceramic Co. Ltd, so sídlom v meste Foshan (Čína), je výrobcom keramických obkladačiek.

2 Dňa 12. septembra 2011 prijala Rada Európskej únie vykonávacie nariadenie (EÚ) č. 917/2011, ktorým sa ukladá konečné antidumpingové clo a s konečnou platnosťou vyberá dočasné clo uložené na dovoz keramických obkladačiek s pôvodom v Čínskej ľudovej republike (Ú. v. EÚ L 238, 2011, s. 1, ďalej len „konečné nariadenie“). Sadzby antidumpingového cla vychádzali z dumpingového rozpätia zisteného prešetrovaním, keďže toto rozpätie bolo nižšie ako rozpätie ujmy.

3 V čase uskutočnenia zisťovania, ktoré viedlo k stanoveniu týchto konečných opatrení, Európska komisia použila metódu výberu vzorky podľa článku 17 nariadenia Rady (ES) č. 1225/2009 z 30. novembra 2009, o ochrane pred dumpingovými dovozmi z krajín, ktoré nie sú členmi Európskeho spoločenstva (Ú. v. EÚ L 343, 2009, s. 51), naposledy zmeneného nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 37/2014 z 15. januára 2014 (Ú. v. EÚ L 18, 2014, s. 1) (ďalej len „základné nariadenie“) [nahradené nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/1036 z 8. júna 2016 o ochrane pred dumpingovými dovozmi z krajín, ktoré nie sú členmi Európskej únie (Ú. v. EÚ L 176, 2016, s. 21)]. Vyvážajúcim výrobcom zahrnutým do vzorky, na ktorých sa vzťahovalo individuálne zaobchádzanie podľa článku 9 ods. 5 základného nariadenia (teraz článok 9 ods. 5 nariadenia 2016/1036), boli uložené individuálne sadzby antidumpingového cla. Vyvážajúcim výrobcom, ktorí spolupracovali na prešetrovaní, ktorí však neboli zahrnutí do vzorky, ako aj jednému vyvážajúcemu výrobcovi, ktorý bol zahrnutý do vzorky, ale nevzťahovalo sa na neho individuálne zaobchádzanie, bola uložená sadzba antidumpingového cla vypočítaná podľa článku 9 ods. 6 základného nariadenia (teraz článok 9 ods. 6 nariadenia 2016/1036), ako vážené priemerné dumpingové rozpätie stanovené vo vzorke, teda 30,6 %. Návrhy na individuálne zisťovanie podľa článku 17 ods. 3 základného nariadenia (teraz článok 17 ods. 3 nariadenia 2016/1036) predložilo osem spolupracujúcich vyvážajúcich výrobcov. Bolo rozhodnuté o vykonaní individuálneho zisťovania v prípade jediného z týchto vyvážajúcich výrobcov, keďže to nebolo nadmieru obťažné. Tento vyvážajúci výrobca bol nepochybne najväčším z ôsmich vyvážajúcich výrobcov žiadajúcich o individuálne zisťovanie. Napriek tomu po oznámení konečných zistení sa ukázalo, že tento vyvážajúci výrobca neposkytol určité potrebné informácie, takže zistenia týkajúce sa tohto vyvážajúceho výrobcu boli založené na dostupných skutočnostiach v súlade s článkom 18 základného nariadenia (teraz článok 18 nariadenia č. 2016/1036). Uvedenému vyvážajúcemu výrobcovi ako aj vyvážajúcim výrobcom, ktorí nespolupracovali na prešetrovaní, bola uložená sadzba antidumpingového cla stanovená pri použití najvyšších dumpingových rozpätí konštatovaných pre reprezentatívny výrobok spolupracujúceho vyvážajúceho výrobcu, teda 69,7 %.

4 Žalobkyňa sa nezúčastnila na správnom konaní, ktoré viedlo k prijatiu konečného nariadenia, takže jej meno sa neuvádza v prílohe I konečného nariadenia. Jej dovozy predmetného výrobku teda podliehajú sadzbe 69,7 %.

5 Listom zo 7. septembra 2013 žalobkyňa žiadala od Komisie čiastočné priebežné revízne prešetrovanie, obmedzené na dumping, podľa článku 11 ods. 3 základného nariadenia (teraz článok 11 ods. 3 nariadenia 2016/1036). Táto žiadosť bola odôvodnená na jednej strane zavedením nového systému distribúcie prostredníctvom prepojeného podniku a na druhej strane zavedením nového typu výrobku, ktorý neexistoval počas obdobia medzi 1. aprílom 2009 a 31. marcom 2010 (ďalej len „obdobie prešetrovania“). Žalobkyňa vo svojej žiadosti o revízne prešetrovanie uviedla, že sa nezúčastnila na pôvodnom prešetrovaní, pretože nepoznala konečné miesto určenia svojich výrobkov, ktoré počas obdobia prešetrovania predávala iba jednej čínskej obchodnej spoločnosti. Keďže uviedla, že v priebehu prešetrovania nevyvážala predmetný výrobok do Európskej únie, oddelenia Komisie

upriamili pozornosť žalobkyne na skutočnosť, že pokiaľ je toto tvrdenie správne, vhodným právnym prostriedkom na využívanie sadzby cla 30,6 % bolo požiadať o udelenie postavenia nového vyvážajúceho výrobcu podľa článku 3 konečného nariadenia. Toto ustanovenie znie takto:

„V prípade, že ktorýkoľvek [nový čínsky výrobca] poskytne Komisii dostatočné dôkazy, že počas obdobia prešetrovania (1. apríl 2009 až 31. marec 2010) nevyviezol výrobky opísané v článku 1 ods. 1 s pôvodom v [Číne], že nie je prepojený s vývozcom ani výrobcom, na ktorých sa vzťahujú opatrenia uložené týmto nariadením, a že v skutočnosti vyviezol buď príslušné výrobky alebo sa neodvolateľne zmluvne zaviazal vyviezť značné množstvo do Únie po skončení obdobia prešetrovania, môže Rada na návrh Komisie a po konzultácii s poradným výborom jednoduchou väčšinou zmeniť a doplniť článok 1 ods. 2 s cieľom stanoviť pre tohto výrobcu clo uplatniteľné na spolupracujúcich výrobcov nezaradených do vzorky, t. j. 30,6 %.“

6 Po niekoľkých výmenách korešpondencie s Komisiou žalobkyňa požiadala listom z 10. februára 2015 o pozastavenie vybavovania jej žiadosti o priebežné revízne prešetrovanie podľa článku 11 ods. 3 základného nariadenia s cieľom predísť zdržaniu vo veci jej žiadosti o udelenie postavenia nového vyvážajúceho výrobcu, podanej v priebehu tejto výmeny korešpondencie.

7 Dňa 28. januára 2016 žalobkyňa žiadala Komisiu o pokračovanie vo vybavovaní jej žiadosti o priebežné revízne prešetrovanie. Dňa 13. apríla 2016 Komisia odovzdala žalobkyni všeobecný informačný dokument, ktorého predmetom bolo prebratie podstatných skutočností a úvah, na základe ktorých Komisia zamýšľala zamietnuť túto žiadosť. Rozhodnutím z 15. apríla 2016 Komisia zamietla žiadosť o udelenie postavenia nového vyvážajúceho výrobcu. Zastávala názor, že prešetrovanie nepreukázalo, že žalobkyňa počas obdobia prešetrovania nevyvážala do Únie dotknutý výrobok pochádzajúci z Číny a že nebola prepojená s vývozcom ani výrobcom, na ktorých sa vzťahujú opatrenia zavedené konečným nariadením. Toto rozhodnutie žalobkyňa napadla vo veci Foshuan Lihua Ceramic/Komisia (T-310/16). Dňa 22. apríla 2016 žalobkyňa odpovedala na všeobecný informačný dokument. Zastávala najmä názor, že posúdenie Komisie obsahovalo nesprávne právne posúdenie v tom, že Komisia odmietla začať priebežné revízne prešetrovanie z dôvodu, že žalobkyňa nebola súčasťou vzorky.

8 Rozhodnutím z 11. júla 2016 Komisia odmietla žiadosť žalobkyne o priebežné revízne prešetrovanie (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“). Komisia v odôvodnení 8 tohto rozhodnutia uviedla:

„Ako je uvedené v bode 8 všeobecného informačného dokumentu, Komisia použila metódu výberu vzorky počas pôvodného prešetrovania. Z tohto dôvodu skúmala situáciu obmedzeného počtu vyvážajúcich výrobcov, ktorí boli vybraní do vzorky, do ktorej žiadateľka nebola zahrnutá. Vzhľadom na to, že teraz účinné opatrenia sú založené na preskúmaní spoločností zahrnutých do vzorky, tvrdenie založené na údajnej zmene okolností v zmysle článku 11 ods. 3 základného nariadenia sa musí vzťahovať na tie isté spoločnosti zahrnuté do vzorky, alebo na zmeny dotýkajúce sa všetkých vyvážajúcich výrobcov v tejto krajine. Vzhľadom na to, že zmena okolností, na ktorú sa žiadateľka odvoláva, sa týka výlučne jej vlastnej situácie, a nie situácie spoločností zaradených do vzorky alebo všetkých vyvážajúcich výrobcov v [Číne], táto zmena nie je v rámci žiadosti podľa článku 11 ods. 3 základného nariadenia relevantná. Pôvodné prešetrovanie totiž pre žiadateľku neurčilo individuálne dumpingové rozpätie, pretože žiadateľka nežiadala o individuálne zaobchádzanie. Žiadateľka sa nemôže dovolávať článku 11 ods. 3 základného nariadenia, aby teraz získala individuálne dumpingové rozpätie. Inak by možnosť výberu vzorky bola zbavená svojho potrebného účinku. Ak je jej individuálne dumpingové rozpätie nižšie ako opatrenie, ktorému podliehajú jej vývozy na základe vzorky, jej dovozcovia môžu požiadať o náhradu na základe článku 11 ods. 8 základného nariadenia (teraz článok 11 ods. 8 nariadenia č. 2016/1036). Z tohto dôvodu sa žiadosť žiadateľky… musí zamietnuť.“

Konanie a návrhy účastníkov konania

9 Žalobkyňa podala túto žalobu návrhom doručeným do kancelárie Všeobecného súdu 13. septembra 2016.

10 Dňa 7. decembra 2016 v replike týkajúcej sa veci Foshan Lihua Ceramic/Komisia (T-310/16) žalobkyňa požiadala o spojenie uvedenej veci s touto vecou. Komisia proti tomuto návrhu na spojenie vecí namietala 16. decembra 2016. Rozhodnutím z 23. januára 2017 predseda štvrtej komory Všeobecného súdu rozhodol, že tieto dve veci nespojí.

11 Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

– zrušil napadnuté rozhodnutie,

– zaviazal Komisiu na náhradu trov konania.

12 Komisia navrhuje, aby Všeobecný súd:

– zamietol žalobu,

– zaviazal žalobkyňu na náhradu trov konania.

Právny rámec

13 Žalobkyňa sa dovoláva jediného žalobného dôvodu založeného na porušení spojených ustanovení článku 11 ods. 3 a 5 a článku 17 ods. 3 základného nariadenia (článok 11 ods. 5 sa stal článkom 11 ods. 5 nariadenia č. 2016/1036), ako aj článku 6.10.2 Dohody o uplatňovaní článku VI Všeobecnej dohody o clách a obchode z roku 1994 (GATT) (Ú. v. ES L 336, 1994, s. 103; Mim. vyd. 11/021, s. 189, ďalej len „antidumpingová dohoda“) uvedenej v prílohe 1 A Dohody o založení Svetovej obchodnej organizácie (WTO) (Ú. v. ES L 336, 1994, s. 3). Na podporu tohto žalobného dôvodu žalobkyňa uvádza v podstate sedem tvrdení.

14 Po prvé žalobkyňa v podstate zastáva názor, že z článku 11 ods. 3 základného nariadenia nevyplýva, že žiadosť vyvážajúceho výrobcu nezahrnutého do vzorky o priebežné revízne prešetrovanie musí byť založená na dôkaze o zmenách okolností dotýkajúcich sa všetkých vyvážajúcich výrobcov. Navyše preukázať takúto zmenu okolností by bolo takmer vždy nemožné.

15 Po druhé žalobkyňa sa domnieva, že je diskriminovaná, keďže vyvážajúci výrobcovia zahrnutí do vzorky nie sú povinní predložiť takýto dôkaz. V tejto súvislosti žalobkyňa spochybňuje, že by sa vyvážajúci výrobcovia zahrnutí do vzorky a vyvážajúci výrobcovia nezahrnutí do vzorky nachádzali v odlišnej situácii. Rozlišovanie medzi týmito dvomi skupinami vyvážajúcich výrobcov nie je odôvodnené žiadnym „špecifickým, osobitným alebo prirodzeným“ rozdielom medzi nimi, ale vyplýva výlučne z uplatňovania veľkej miery voľnej úvahy, ktorou disponuje Komisia pri stanovení kritérií výberu vzorky.

16 Po tretie z bodu 189 rozsudku z 9. júna 2016, Growth Energy a Renewable Fuels Association/Rada (T-276/13, EU:T:2016:340), vyplýva, že individuálne preskúmanie vyvážajúceho výrobcu treba povoliť s výnimkou prípadov, keď je počet vývozcov alebo výrobcov taký veľký, že individuálne preskúmania by boli pre úrady príliš náročné a bránili by včasnému skončeniu zisťovania. Hoci Komisia žalobkyni neumožnila individuálne preskúmanie, neuvádzala, že žiadosť žalobkyne o preskúmanie zo septembra 2013 by bránila dokončiť prešetrovanie včas. Komisia tak porušila článok 17 ods. 3 základného nariadenia, rovnako ako článok 6.10.2 antidumpingovej dohody. Okrem toho, na rozdiel od toho, čo tvrdí Komisia, v základnom nariadení sa na požadovanie individuálneho preskúmania nestanovuje žiadne časové obmedzenie.

17 Po štvrté z článku 11 ods. 5 základného nariadenia vyplýva, že článok 17 ods. 3 tohto istého nariadenia sa uplatňuje tiež v konaniach o priebežnom revíznom prešetrovaní. Preto je odôvodnenie, ktoré zakladá odmietnutie začať revízne prešetrovanie na potrebnom účinku výberu vzorky, nesprávne.

18 Po piate osobitná skupina zriadená v rámci WTO rozhodla vo svojej správe nazvanej „Spojené štáty – Antidumpingové opatrenia na určité druhy kreviet pochádzajúce z Vietnamu“ a prijatej 11. júla 2011 (WT/DS404/R, ods. 7181) na tému priebežného revízneho prešetrovania, že uplatňovanie prvej vety článku 6.10.2 antidumpingovej dohody sa začne, len ak nevybratí vývozcovia alebo výrobcovia poskytnú tzv. dobrovoľné odpovede. Žiadosť žalobkyne o priebežné revízne prešetrovanie bolo potrebné považovať za dobrovoľnú odpoveď v zmysle tohto ustanovenia.

19 Po šieste žalobkyňa v rámci repliky uvádza, že v dôsledku jej žiadosti a jej preukázania individuálnej a špecifickej zmeny okolností, Komisii prinajmenšom prislúchalo zaobchádzať so žalobkyňou ako s vývozcom, ktorý odteraz spolupracoval, a uplatniť na žalobkyňu podľa článku 9 ods. 6 základného nariadenia sadzbu antidumpingového cla vypočítanú ako vážený priemer dumpingového rozpätia vyvážajúcich výrobcov zahrnutých do vzorky.

20 Po siedme žalobkyňa sa svojich tvrdení založených na článku 17 ods. 3 základného nariadenia dovolávala už vo svojej odpovedi na všeobecný informačný dokument, ale Komisia na to v napadnutom rozhodnutí nereagovala, čím porušila právo žalobkyne na spravodlivý proces a jej právo na obhajobu. Okrem toho tým, že žalobkyni odoprela postavenie nového vývozcu, ako aj priebežné revízne prešetrovanie, Komisia znemožnila, aby sa na žalobkyňu uplatnili účinné predpisy správnym spôsobom.

21 Komisia nesúhlasí s tvrdeniami žalobkyne.

22 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že podľa článku 11 ods. 3 prvého pododseku základného nariadenia potreba zachovania opatrení môže byť preskúmaná, najmä v dôsledku žiadosti vývozcu, dovozcu alebo výrobcov Únie obsahujúcej dostatočné dôkazy preukazujúce potrebu priebežného revízneho prešetrovania. V danom prípade žiadosť podala žalobkyňa v jej postavení vyvážajúceho výrobcu. Okrem toho medzi účastníkmi konania je nesporné, že uvedená žiadosť sa týkala len dumpingu.

23 Z ustanovení článku 11 ods. 3 druhého pododseku základného nariadenia vyplýva, že v podstate, ak je žiadosť podaná vývozcom a týka sa výlučne dumpingu, potreba priebežného revízneho prešetrovania predpokladá, že uvedená žiadosť obsahuje postačujúce dôkazy preukazujúce, že zachovanie opatrenia už nie je potrebné na vyváženie dumpingu.

24 Podľa judikatúry, pokiaľ ide o posudzovanie žiadosti o revízne prešetrovanie týkajúcej sa výlučne dumpingu, Rada môže v súlade s uvedenými ustanoveniami konštatovať existenciu podstatných zmien okolností týkajúcich sa dumpingu a je oprávnená dospieť po tom, ako sa potvrdí trvalý charakter týchto zmien, k záveru, že je potrebné zmeniť predmetné antidumpingové clo (pozri rozsudok z 28. apríla 2015, CHEMK a KF/Rada, T-169/12, EU:T:2015:231, bod 37 a citovanú judikatúru).

25 Zo znenia článku 11 ods. 3 druhého a tretieho pododseku základného nariadenia (teraz článok 11 ods. 3 druhý a tretí pododsek nariadenia 2016/1036) vyplýva, že cieľom priebežného revízneho prešetrovania je overiť, či existuje potreba zachovať existujúce opatrenia, a že ak sa v tejto súvislosti žiadosť vývozcu o preskúmanie týka výlučne dumpingu, musia inštitúcie najprv zhodnotiť potrebu zachovania existujúceho opatrenia a v tejto súvislosti konštatovať, že zmena okolností dumpingu je nielen významná, ale aj trvalá (rozsudok z 28. apríla 2015, CHEMK a KF/Rada, T-169/12, EU:T:2015:231, bod 43).

26 Súdny dvor v rámci uplatňovania článku 14 ods. 1 nariadenia Rady (EHS) č. 2176/84 z 23. júla 1984 o ochrane pred dovozom, ktorý je predmetom dumpingu alebo subvencií a pochádza z krajín, ktoré nie sú členmi Európskeho hospodárskeho spoločenstva (Ú. v. ES L 201, 1984, s. 1), podľa ktorého sa

revízne prešetrovanie vykonávalo na žiadosť zainteresovanej strany, za predpokladu, že táto zainteresovaná strana predloží dôkazy o zmene okolností, ktoré sú dostatočné na odôvodnenie potreby tohto revízneho prešetrovania, spresnil, že postup revízneho prešetrovania sa uplatňoval v prípade vývoja údajov, ktoré umožnili stanovenie hodnôt zavedených v nariadení, ktorým sa zaviedli antidumpingové opatrenia (rozsudok z 24. februára 1987, Continentale Produkten Gesellschaft Erhardt-Renken/Komisia, 312/84, EU:C:1987:94, bod 11). Práve s odkazom na túto judikatúru Súd prvého stupňa v rámci uplatňovania článku 11 ods. 3 nariadenia Rady (ES) č. 384/96 z 22. decembra 1995 o ochrane pred dumpingovými dovozmi z krajín, ktoré nie sú členmi Európskeho spoločenstva (Ú. v. ES L 56, 1996, s. 1; Mim. vyd. 11/010, s. 45) (teraz článok 11 ods. 3 základného nariadenia) rozhodol, že konanie o revíznom prešetrovaní má za cieľ prispôsobiť zavedené clá vývoju okolností, ktoré existovali pri ich vzniku, a teda predpokladá zmenu týchto okolností (rozsudok z 29. júna 2000, Medici Grimm/Rada, T-7/99, EU:T:2000:175, bod 82).

27 Z toho vyplýva, že žiadosť o priebežné revízne prešetrovanie stanovená v článku 11 ods. 3 základného nariadenia, obmedzená na dumping a podaná vyvážajúcim výrobcom, musí uvádzať návrhy na dokazovanie toho, že okolnosti, ktoré boli základom určenia dumpingového rozpätia použitého na stanovenie antidumpingového cla uplatniteľného na vyvážajúceho výrobcu, ktorý podal uvedenú žiadosť, sa významne a trvalo zmenili.

28 V prejednávanej veci, keďže žalobkyňa sa nezúčastnila na prešetrovaní, ktoré viedlo k prijatiu konečného nariadenia, považuje sa tak podľa článku 18 ods. 1 základného nariadenia (teraz článok 18 ods. 1 nariadenia č. 2016/1036), ako aj podľa bodu 6 oznámenia o začatí tohto pôvodného konania (Ú. v. EÚ C 160, 2010, s. 20), za nespolupracujúcu na prešetrovaní. Závery týkajúce sa nespolupracujúcich vyvážajúcich výrobcov boli založené v súlade s tými istými ustanoveniami na dostupných údajoch, v dôsledku čoho môžu byť menej priaznivé ako v prípade, ak by títo boli spolupracovali.

29 Konkrétne z odôvodnení 66 a 77 nariadenia Komisie (EÚ) č. 258/2011 zo 16. marca 2011, ktorým sa ukladá dočasné antidumpingové clo na dovoz keramických obkladačiek s pôvodom v [Číne] (Ú. v. EÚ L 70, 2011, s. 5) a odôvodnení 92 a 93 konečného nariadenia vyplýva, že vyvážajúcim výrobcom, ktorí nespolupracovali na prešetrovaní, tak ako žalobkyňa, sa uloží sadzba antidumpingového cla stanovená s použitím najvyššieho zisteného dumpingového rozpätia konštatovaného pre reprezentatívny výrobok spolupracujúceho vyvážajúceho výrobcu, teda 69,7 %.

30 Z toho vyplýva, že každý vyvážajúci výrobca patriaci do tejto kategórie musí preukázať, že okolnosti, ktoré boli základom tohto posledného určenia, sa významne a trvalo zmenili. Keďže toto určenie je založené na údajoch týkajúcich sa vzorky, žalobkyňa si môže splniť povinnosť znášať dôkazné bremeno, ktoré má vo veci, ako aj riadne preukázať skutočnosti Komisii tým, že preukáže buď to, že okolnosti, ktoré boli základom určenia dumpingového rozpätia použitého na stanovenie sadzieb antidumpingového cla uplatňovaných na spoločnosti zahrnuté do vzorky, sa významne a trvalo zmenili, alebo že také zmeny ovplyvnili všetkých vyvážajúcich výrobcov z krajiny vývozu.

31 Keďže žalobkyňa vo svojej žiadosti o priebežné revízne prešetrovanie obmedzené na dumping uvádzala len zavedenie nového systému distribúcie prostredníctvom prepojeného podniku a zavedenie nového typu výrobku, ktorý neexistoval počas obdobia prešetrovania, uviedla len informácie týkajúce sa jej vlastnej situácie, čo nakoniec aj sama výslovne uznala.

32 Z toho vyplýva, že Komisia mohla dôvodne prijať záver, že žalobkyňa nepredložila potrebné dôkazy odôvodňujúce začatie čiastočného priebežného revízneho prešetrovania obmedzeného na dumping, a v dôsledku toho mohla zamietnuť jej žiadosť.

33 Tento záver nespochybňujú rôzne tvrdenia žalobkyne.

34 Po prvé, pokiaľ ide o tvrdenie založené na údajnej diskriminácii žalobkyne v porovnaní s podnikmi zahrnutými do vzorky, na jednej strane treba pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry rešpektovanie zásady rovnosti zaobchádzania a zákazu diskriminácie vyžaduje, aby sa s porovnateľnými situáciami nezaobchádzalo rozdielne a aby sa s rozdielnymi situáciami nezaobchádzalo rovnako, pokiaľ takéto zaobchádzanie nie je objektívne odôvodnené (pozri rozsudok z 13. decembra 2007, Asda Stores, C-372/06, EU:C:2007:787, bod 62 a citovanú judikatúru). Žalobkyňa, ktorá nespolupracovala na pôvodnom prešetrovaní, teda nie je v rovnakej situácii v súvislosti s určeniami dumpingového rozpätia ako vyvážajúci výrobcovia, ktorí sa na pôvodnom prešetrovaní zúčastnili. Normotvorca v článku 18 ods. 1 základného nariadenia stanovil, že sadzby antidumpingového cla sa pre nespolupracujúcich vyvážajúcich výrobcov stanovia na základe dostupných údajov, v dôsledku čoho môžu tieto sadzby byť menej priaznivé ako v prípade, ak by títo výrobcovia boli spolupracovali. Spôsob určenia týchto sadzieb v pôvodnom konaní má logicky vplyv na podmienky, za ktorých takýto vyvážajúci výrobca môže požiadať o čiastočné priebežné revízne prešetrovanie obmedzené na dumping, ako už bolo uvedené v bodoch 22 až 32 vyššie.

35 Na druhej strane žalobkyňa nemôže preukazovať existenciu diskriminácie namierenej voči nej údajnou diskrimináciou spolupracujúcich vyvážajúcich výrobcov, ktorí neboli zahrnutí do vzorky, v porovnaní s tými, ktorí do vzorky zahrnutí boli. Keďže nespolupracovala na pôvodnom prešetrovaní, žalobkyňa nežiadala o to, aby bola zahrnutá do vzorky. Pretože jej tvrdenie sa netýka jej vlastnej situácie, jeho prípadná dôvodnosť nemôže mať za následok zrušenie napadnutého rozhodnutia v rozsahu týkajúcom sa žalobkyne. Nemá teda žiadny záujem uvádzať ho (pozri v tomto zmysle rozsudok z 28. februára 2017, JingAo Solar a i./Komisia, T-157/14, neuverejnený, EU:T:2017:127, body 64 až 72).

36 Po druhé, pokiaľ ide o tvrdenia založené na porušení článku 11 ods. 5 a článku 17 ods. 3 základného nariadenia (pozri body 16 a 17 vyššie), treba najprv pripomenúť, že na účely výkladu ustanovenia práva Únie je potrebné zohľadniť nielen jeho znenie, ale aj jeho kontext a ciele sledované právnou úpravou, ktorej je súčasťou (pozri rozsudok z 18. septembra 2014, Valimar, C-374/12, EU:C:2014:2231, bod 42 a citovanú judikatúru).

37 V nadväznosti na to z článku 11 ods. 5 základného nariadenia vyplýva, že „príslušné ustanovenia tohto nariadenia s ohľadom na postupy a vedenie prešetrovania s výnimkou tých ustanovení, ktoré sa týkajú lehôt, sa vzťahujú na každé revízne prešetrovanie, ktoré sa vykonáva podľa odsekov 2, 3 a 4“. Článok 11 ods. 5 základného nariadenia sa teda nevzťahuje na konania o revíznom prešetrovaní všetkých ustanovení týkajúcich sa konaní a vedení vyšetrovaní uplatniteľných v rámci pôvodného prešetrovania. Článok 11 ods. 5 základného nariadenia podmieňuje uplatnenie týchto ustanovení na konania o revíznom prešetrovaní ich relevantnosťou.

38 Po tretie judikatúrou je ustálené, že konanie o revíznom prešetrovaní sa v zásade odlišuje od pôvodného konania o prešetrovaní, ktoré sa riadi inými ustanoveniami základného nariadenia. Objektívny rozdiel medzi týmito dvomi konaniami totiž spočíva v tom, že revíznemu prešetrovaniu podliehajú tie dovozy, ktoré už boli predmetom zavedenia konečných antidumpingových opatrení a pri ktorých bolo v zásade dostatočne preukázané, že zrušenie týchto opatrení by pravdepodobne viedlo k pokračovaniu alebo opakovanému výskytu dumpingu a ujmy. Naproti tomu pri dovozoch, ktoré podliehajú pôvodnému prešetrovaniu, je cieľom tohto prešetrovania práve zistiť existenciu, rozsah a účinok údajného dumpingu [rozsudok z 27. januára 2005, Europe Chemi-Con (Deutschland)/Rada, C-422/02 P, EU:C:2005:56, body 48 až 50; pozri tiež rozsudok z 28. apríla 2015, CHEMK a KF/Rada, T-169/12, EU:T:2015:231, body 59 a 60 a citovanú judikatúru].

39 Za týchto okolností Súdny dvor už rozhodol, že určité ustanovenia upravujúce pôvodné prešetrovanie sa nemajú uplatňovať na konanie o revíznom prešetrovaní vzhľadom na celkovú štruktúru a ciele systému zavedeného základným nariadením (pozri rozsudok z 28. apríla 2015, CHEMK a KF/Rada, T-169/12, EU:T:2015:231, bod 59 a citovanú judikatúru).

40 V prejednávanej veci stačí konštatovať, že uplatnenie článku 17 ods. 3 základného nariadenia, ktoré stanovuje individuálne preskúmanie tiež v rámci posúdenia žiadosti o priebežné revízne prešetrovanie podanej vyvážajúcim výrobcom, ktorý nespolupracoval na pôvodnom prešetrovaní, naráža na účel konania o priebežnom revíznom prešetrovaní, tak ako je vysvetlený v bodoch 22 až 27 vyššie. Takýto prístup totiž neumožňuje posúdiť, či sa skutočnosti, ktoré boli základom určenia dumpingového rozpätia použitého pre stanovenie antidumpingového cla uplatniteľného na uvedeného vyvážajúceho výrobcu, zmenili významne a trvalo. Údaje vyplývajúce z analýzy informácií týkajúcich sa vyvážajúcich výrobcov zahrnutých do vzorky by teda boli porovnané s vlastnými údajmi predmetného vyvážajúceho výrobcu.

41 Preto v rámci posúdenia potreby začať priebežné revízne prešetrovanie na základe dvoch údajných zmien okolností uvádzaných žalobkyňou využitie individuálneho preskúmania nie je na mieste. Ak by to bolo inak, žalobkyňa by mohla obísť povinnosti v oblasti dôkazného bremena, ktoré jej z dôvodu jej postavenia podniku, ktorý na pôvodnom prešetrovaní nespolupracoval, vznikajú v rámci uplatnenia článku 11 ods. 3 základného nariadenia.

42 Z toho vyplýva, že celková štruktúra a ciele systému zavedeného základným nariadením bránia tomu, aby sa žalobkyňa opierala o článok 11 ods. 5 a článok 17 ods. 3 základného nariadenia na účely požadovania individuálnej sadzby antidumpingového cla po ukončení konania, ktoré začala podľa článku 11 ods. 3 toho istého nariadenia. Dovolávanie sa článku 6.10.2 antidumpingovej dohody zo strany žalobkyne na podporu jej tvrdení tiež nemôže uspieť, keďže toto posledné uvedené ustanovenie je s výnimkou jeho druhej vety, podľa ktorej „dobrovoľné odpovede sa nebudú odmietať“, prebraté do článku 17 ods. 3 základného nariadenia bez toho, aby žalobkyňa tvrdila, že toto prebratie bolo nesprávne.

43 Tieto závery podporuje najmä znenie a štruktúra článku 17 základného nariadenia, a najmä jeho odseku 3, podľa ktorého sa individuálne preskúmanie uvádzané týmto ustanovením uplatní iba v rámci preskúmaní, v ktorých Komisia použila metódu výberu vzorky. Uvádza totiž, že „v prípadoch, v ktorých sa prešetrovanie obmedzilo v súlade s týmto článkom, vypočíta sa individuálne dumpingové rozpätie napriek tomu“. Preskúmanie žiadosti o priebežné revízne prešetrovanie je odlišné od prešetrovania, ktoré viedlo k zavedeniu konečných antidumpingových opatrení (pozri bod 38 vyššie) a nepredstavuje v rozpore s tým, čo uvádzala žalobkyňa na pojednávaní, jeho pokračovanie. Odlišná povaha týchto dvoch prešetrovaní je navyše potvrdzovaná ich rozčlenením, tak ako vyplýva zo základného nariadenia. Po prvé o priebežné revízne prešetrovanie podľa článku 11 ods. 3 prvého pododseku základného nariadenia môže vyvážajúci výrobca žiadať až po uplynutí jedného roka od zavedenia konečných opatrení, po druhé obdobie zisťovania pre priebežné revízne prešetrovanie je neskoršie než obdobie pôvodného prešetrovania (rozsudky z 28. januára 2016, CM Eurologistik a GLS, C-283/14 a C-284/14, EU:C:2016:57, bod 72; z 13. septembra 2013, Cixi Jiangnan Chemical Fiber a i./Rada, T-537/08, neuverejnený, EU:T:2013:428, bod 71, a návrhy, ktoré predniesol generálny advokát Jääskinen v spojených veciach CM Eurologistik a GLS, C-283/14 a C-284/14, EU:C:2015:628, bod 29) a po tretie priebežné revízne prešetrovanie môže byť obmedzené najmä na dumping alebo na ujmu, zatiaľ čo pôvodné prešetrovanie musí byť úplné.

44 V prejednávanej veci v rámci vybavenia žiadosti o priebežné revízne prešetrovanie, ktorú podala žalobkyňa, Komisia nepristúpila k výberu vzorky podľa článku 17 ods. 1 základného nariadenia (teraz článok 17 ods. 1 nariadenia 2016/1036). Vybavovala túto žiadosť priamo na základe informácií, ktoré v nej boli uvedené. Článok 17 ods. 3 základného nariadenia sa teda nemal v tomto konaní uplatňovať.

45 V nadväznosti na to, na rozdiel od toho, čo tvrdí žalobkyňa, nemôže žiadať o individuálne preskúmanie podľa článku 17 ods. 3 základného nariadenia, v ktoromkoľvek čase, s cieľom presvedčiť Komisiu, aby prehodnotila sadzbu antidumpingového cla, ktoré sa uplatňuje na jej dovozy. Sadzby antidumpingového cla možno meniť len uplatnením článkov 11 a 12 základného nariadenia (článok 12

sa stal článkom 12 nariadenia 2016/1036). Žiadosť žalobkyne bola podaná na základe článku 11 ods. 3 základného nariadenia a v bodoch 41 a 42 vyššie už bolo rozhodnuté, že uplatnenie článku 17 ods. 3 toho istého nariadenia nebolo v danom prípade v tomto rámci vhodné.

46 Nakoniec v prípade použitia metódy výberu vzorky v pôvodnom prešetrovaní z článku 11 ods. 4 štvrtého pododseku základného nariadenia (teraz článok 11 ods. 4 štvrtý pododsek nariadenia 2016/1036) vyplýva, že nový vyvážajúci výrobca nemôže požadovať revízne prešetrovanie podľa predchádzajúcich pododsekov toho istého odseku. Je to tak s cieľom zabrániť tomu, aby takíto vyvážajúci výrobcovia boli vo výhodnejšej situácii ako vyvážajúci výrobcovia, ktorí spolupracovali pri pôvodnom prešetrovaní, ale neboli zaradení do vzorky, a ktorým sa v dôsledku toho uložila sadzba antidumpingového cla vypočítaná v súlade s článkom 9 ods. 6 základného nariadenia. Neexistuje žiadny dôvod domnievať sa, že normotvorca Únie chcel vyvážajúcim výrobcom, ktorí nespolupracovali na pôvodnom prešetrovaní, umožniť, aby sa na nich po ukončení revízneho prešetrovania uplatňovali individuálne sadzby antidumpingového cla, pokiaľ to vylúčil pre nových vyvážajúcich výrobcov.

47 Po tretie žalobkyňa iba v rámci repliky uviedla tvrdenie, podľa ktorého jej Komisia mohla poskytnúť aspoň zaobchádzanie ako so spolupracujúcim vyvážajúcim výrobcom a udeliť jej z tohto dôvodu výhodu sadzby antidumpingového cla podľa článku 9 ods. 6 základného nariadenia uplatniteľnej na spolupracujúcich vyvážajúcich výrobcov. Pri otázke na túto tému na pojednávaní žalobkyňa pripustila, že ide o nový žalobný dôvod založený na porušení tohto posledného uvedeného ustanovenia, bez toho, aby uvádzala akékoľvek tvrdenie, podľa ktorého bol tento žalobný dôvod založený na právnych a skutkových okolnostiach, ktoré sa ukázali počas konania, alebo by bolo potrebné chápať ho ako rozšírenie tvrdenia uvádzaného v žalobe. Za uplatnenia článku 84 rokovacieho poriadku Všeobecného súdu je preto neprípustný.

48 Po štvrté, pokiaľ ide o tvrdenia založené na výklade článku 6.10.2 antidumpingovej dohody, v správe osobitnej skupiny zriadenej v rámci WTO s názvom „Spojené štáty – Antidumpingové opatrenia na určité druhy kreviet pochádzajúce z Vietnamu“ a prijatej 11. júla 2011 (WT/DS404/R, ods. 7181), stačí konštatovať, že ani z pasáže uvedenej správy, ktorú citovala žalobkyňa, ani zo žiadnej inej časti tejto správy týkajúcej sa výkladu tohto článku nevyplýva, aby orgány zodpovedné za antidumpingové prešetrovania, ako je Komisia, boli povinné začať konanie o priebežnom revíznom prešetrovaní, ako je stanovené v rámci práva Únie v článku 11 ods. 3 základného nariadenia, na základe informácií, ktoré sa týkajú výlučne údajnej zmeny okolností ovplyvňujúcich jedného vyvážajúceho výrobcu, ktorý nespolupracoval na pôvodnom prešetrovaní, v ktorom sa použila metóda výberu vzorky. Nevyplýva z toho ani to, že v situácii, o akú ide v prejednávanej veci, by sa takýto vyvážajúci výrobca mohol opierať o článok 6.10.2 antidumpingovej dohody v rámci svojej žiadosti o začatie priebežného revízneho prešetrovania, založenej len na informáciách, ktoré sa týkajú len jeho samotného.

49 Po piate žalobkyňa vytýka Komisii, že v napadnutom rozhodnutí nereagovala na jej tvrdenia založené na článku 17 ods. 3 základného nariadenia. Ako však bolo práve rozhodnuté, toto ustanovenie nemá v prejednávanej veci žiadny vplyv na výklad a uplatnenie článku 11 ods. 3 základného nariadenia, ako je spresnené v bodoch 22 až 32 vyššie. Komisia sa tým, že sa zdržala výslovnej odpovede na tvrdenia založené na ustanovení, ktoré nie je v prejednávanej veci uplatniteľné, nemohla porušiť právo na spravodlivý proces a právo na obranu.

50 Jediný žalobný dôvod treba teda zamietnuť.

O trovách

51 Podľa článku 134 ods. 1 rokovacieho poriadku sa účastníkovi konania, ktorý vo veci nemal úspech, uloží povinnosť nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté.

52 Keďže žalobkyňa nemala vo veci úspech, je opodstatnené rozhodnúť, že znáša vlastné trovy konania a je povinná nahradiť trovy konania Komisie.

Z týchto dôvodov

VŠEOBECNÝ SÚD (štvrtá komora),

rozhodol takto:

1. Žaloba sa zamieta.

2. Foshuan Lihua Ceramis Co. Ltd je povinná nahradiť trovy konania.

Kanninen Schwarcz Iliopoulos

Rozsudok bol vyhlásený na verejnom pojednávaní v Luxemburgu 11. septembra 2018.

Podpisy